

Issız Kent

– AyferAksoy · 31 Temmuz 2016

Geçmişten nükseden
Zulmun sesi çığlık çığlığa
Sancı nöbetleri sislere karışmış
Bir martının kanadına tutunmuş gidiyor
Sevinci kursağında
Tuzlu bir yalnızlık
Şahlanıyor kıyılarda...

Hüzün kırık dökük aynalarda
Umut ise kimsesiz bir zamanın koynunda
Sonu olmayan bir labirent gibi
Kesişmez yollar...

Kara kışın heybetle serpiştirdiği tohum
Topraktan bağra düşer
Yarım baharlar iniltilere
Gölgeler hayallere karışır
İsyanın sureti acı bir tebessüm gibi yapışır
Hüküm giyer görünmez yüzler

ve

Varla yok arası
Zaman yinelenir yeniden
Issız bir kentte

Özü ağlar

Sözü dağlar şiirlerin...

Ayfer Aksoy